

Níže uvedený pozorovací protokol obsahuje jakousi závěrečnou sumarizaci projevů a jevů, které se ve výuce vyskytovaly ve spojitosti s formulovaným kritériem.

Pozorovací protokol k ověření sledovaného kritéria

- **Pedagogové pravidelně poskytují žákům popisnou zpětnou vazbu k jejich práci**
  - **Učitelé vedou žáky k sebehodnocení a vrstevnickému hodnocení**

Třída:	Datum:	Předmět:	Pozorovatel(é):	Pozorovaný/á:
Indikátory		ANO	NE	Pozn.
Učitel zadává žákům úkoly, formuluje požadavky na výkon.		Toto se dělo v navštívených hodinách průběžně, učitelé zadávali úkoly a současně formulovali požadavky na výkon.		
Učitel si ověřuje, zda žáci porozuměli požadavkům na výkon.		Někdy měli žáci sami (nejen učitelé) potřebu se průběžně ptát, pokud měli určité nejasnosti v zadání úkolu ... bylo zřejmé, že jsou zvyklí se aktivně ptát.		
Učitel seznamuje žáky s hodnoticími kritérii, ověřuje si, zda jim žáci porozuměli.		Spolu se zadáním požadavku na výkon žáka byli žáci seznamováni s kritérii výkonu, např.: „ <i>Tak, děti, jak hodnotíme přednes básničky? Co všechno tam patří?</i> “		
Učitel (společně se žáky) průběžně provádí slovní analýzu žákova výkonu.		Učitelé, často společně se žáky, analyzovali činnosti žáků, kvalitu splnění zadaných úkolů: „ <i>Splnili jste všechny požadavky?</i> “ Učitelé hodnotí průběžně po ukončených aktivitách (během probíhajících činností): „ <i>Postupuješ správně ... dávej si pozor, tady máš špatný postup...</i> “		
Učitel pracuje s individuálně vztahovou normou.		Učitelé se snažili žáky chválit slovy: „ <i>Vidíš, jak ses to dokázal naučit ..., děláš pokroky ..., vidím, že už jsi to pochopil ...</i> “		
Učitel vede se žáky dialog o kvalitě jejich výkonu.		Učitel se ptá: „ <i>Kolik z vás odpovědělo tak a tak ...? Kdo má pravdu ...? Kdo ještě doplní? ...</i> “		

Učitel vyslovuje prognózu v žákově učební činnosti.	Učitelé volí hodnotící výroky typu: „Vidíš, měření jsi už zvládl, teď se spolu zaměříme na vážení ...“		
Učitel reflektuje vnitřní zpracování výsledků hodnocení žákem.	Učitelé vybízejí žáky k tomu, aby vyjádřili svoji spokojenost (nespokojenost) s hodnocením vlastního výkonu, např. vyjádření žáka: „ <i>Tento výstup se mi moc nepovedl, s tím souhlasím ... vím, proč mám málo bodů ..., příště se chci zlepšit v tom a tom...</i> “		
Učitel klade důraz na všestrannou analýzu výkonu, nikoliv na převažující vytýkáni chyb.	Učitelé využívají návodných otázek i ze strany spolužáků: „ <i>Co bylo v odpovědi správně? Byla tam nějaká chybička?</i> “		
Učitel svým hodnocením podporuje autonomii žáka, posiluje jeho sebedůvěru.	Učitelé vyzývají žáky, aby vyjadřovali vlastní názor, postoj, souhlas, ale i nesouhlas: „ <i>Proč máš jiný názor? Dokážeš nám to vysvětlit?</i> “		
Učitel zapojuje žáky do hodnoticích činností, průběžně vytváří prostor pro sebehodnocení a vrstevnické hodnocení žáků.	Žáci zaujímají vlastní stanoviska typu: „ <i>Ale já jsem to myslel jinak ... To nebylo o hlavní postavě, ale o jeho kamarádovi ... Já nesouhlasím s tím, že je to záporná postava, mně byl sympatický ...</i> “		
Učitel reflektuje hodnocení žáků, provádí korekci s cílem přivést žáka k poznání správnosti či chybovosti výkonu.	Učitelé na žákovské hodnocení reagují, často vyzývají i ostatní žáky, aby se k výkonu a jeho správnosti či chybovosti vyjádřili.		
Učitel pracuje s chybným výkonem žáka v prospěch žákova učení.	Učitelé žáky neponižují, neurážejí je za chybné výkony, mnohdy je naopak povzbuzují, aby se nebáli chybu přiznat a identifikovat ji.		
Učitel vede žáka k identifikaci chyb, k poznání, o jakou chybu se jedná, k analýze příčin chybného výkonu.	Učitelé s chybou pracují, vedou žáky nejen k tomu, aby je upozornili na chybný výkon, ale aby pochopili, o jakou chybu se jedná, a společně se žáky diskutují, proč k chybě došlo.		
Učitel směřuje žáka, aby se ze své chyby poučil.	„ <i>Co bylo nejtěžší? Na co se zaměřit pro příště ke zlepšení ...?</i> “ Takto a podobnými otázkami učitelé posouvají žáky ke zlepšení výkonu.		
Učitel využívá rozmanité formy hodnocení a sebehodnocení.	Učitelé často využívají např. <i>komunitní kruh, hodnotící škály hodnocení a sebehodnocení</i> , a to přiměřeně věku žáků.		

Grafická vyjádření	<i>Smajlík</i> – žáci graficky označí, vybarví či jinak znázorní, jaké odpovídající kvality v hodnocení výkonu dosáhli, a to na 5stupňové škále – od usmívajícího se smajlíka (úplně, částečně) přes neutrálního k zamračenému (částečně, úplně).		
Hodnoticí škály	<i>Teploměr</i> – žáci stojí a pomocí zdvižené paže ukazují, jakého stupně teploty dosáhli (čím vyšší teplota, tím kvalitnější výkon).		
Slovní analýza výkonu	Hodnocení v komunitním kruhu – učitel provádí slovní analýzu výkonu žáka: <i>„Oceňuji, že ses zapojil do diskuse, jaká kritéria posuzujeme při psaní slohu. Správně jsi jmenoval zachování slohového útvaru, správnost pravopisu, ještě zbývá doplnit ... kdo jiný doplní?“</i> Zapojuje se jiný žák: <i>„...bohatost jazykových prostředků.“</i> „Výborně“, hodnotí učitel.		